

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

září 2006

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Neděle 9:30

Bohoslužby

první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží; třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Úterý 17:00 - 19:00

Dorost

Úterý 18:30 - 21:00

Mládež

Středa 18:00 - 19:30

Biblická hodina

Čtvrtek 18:30 - 20:15

Odrost

úřední hodiny faráře

Lud'ka Rejchrt

pondělí a pátek 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Verš na září

Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když má člověk nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.

Lukáš 12,15

Zdroj: <http://www.dulos.cz/cz/jb/hesla/>

Tiráž

BRÁNA**XII. ročník, číslo 9 - září 2006**

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Řičan

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu

mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Na titulní straně je West Gate v Canterbury, Anglie (*v papírové verzi - poznámka redakce internetové verze*)

[Převod do HTML: [Michal Mazný](#) .]

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118, 147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangnet.cz>

branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

OČ JDE V KŘESŤANSKÉM SBORU

Kázání Rut Nývltové - 27.8.2006

Žalm 125

Knihy Žalmů je rozdělena do několika skupin, jak zřetelně vyplývá z podtitulků k jednotlivým žalmům. Ten, který jsme právě přečetli, patří k tzv. poutním písním, stejně jako žalm 121., který byl předmětem našeho uvažování před týdnem při sborové dovolené v Herlíkovicích.

Tyto poutní písně se pravděpodobně zpívaly už v době prvního chrámu, když se poutníci ubírali od gíchonského pramene, který částečně zásoboval Jeruzalém vodou, na chrámové nádvoří. Poutníci tedy jdou do chrámu, aby tam vyznávali živého Boha, aby se posilovali vírou, láskou a nadějí, aby přijímali požehnání pokoje. "Ti, kteří doufají v Hospodina, podobni jsou hoře Sionu, která se nepohybuje, ale na věky zůstává". To je první verš našeho žalmu.

Když chtěl Aristoteles vyjádřit dokonalost Boha, představil jej jako úplnou nehybnost, která je však příčinou pohybu, prvním hybatelem. Biblická zvěst ovšem takovýmto způsobem nespekuluje o tom, který je docela jiný než "bůh filozofů", ale všemi svými příběhy nás vede k důvěře v něj, učí nás spoléhat se na něj, probouzí víru. (To nebylo z mé hlavy - vyčetla jsem to z jedné úvahy našeho br. faráře). A tady se pak dá užít přirovnání s horou Sion, která je nehybná, pevná a spolehlivá - kdo věří

v živého Boha, ten se netočí jako korouhvička ve větru sem a tam. I když věřící člověk také leckdy klesá, přece stojí na pevné půdě božích slibů a má se ve vichru světa čeho podržet Jistota, že milujícím Boha všechno napomáhá k dobrému, není vypěstovaná poučka orientálního fatalismu, ale projev té pevnosti, která je založena v boží lásce a věrnosti, zjevené v Pánu Ježíši. V něm jsme pevní - ale opravdu jen v něm.

Zaměříme se na základě dnešního textu k tomu, **oč jde v křesťanském sboru**. Mohli bychom to říci asi takto: jde

- 1) o Boha
- 2) o nás
- 3) o druhé lidi
- 4) o pokoj.

Jednotlivé části výkladu uvedu slovy písně, kterou jsem původně chtěla nechat zpívat, ale pak jsem si vzpomněla na poznámku o "muzejních písních", která z tohoto místa zazněla předminulou neděli - jistě nebyla míněna zle, ale jistota je jistota.. Můžete si ji však nalistovat - je to píseň 426.

I. "Tvá, Pane Kriste, věc to jest" - nejde tedy o naši věc, ale o Boží. Ne my něco chceme, ale Bůh chce - o jeho vůli jde! O Něho jde - A církev existuje proto, že Bůh to tak chce. Podívejme se do minulosti dávné i zcela nedávné. Cožpak by církev ještě dnes existovala, kdyby to bylo jen lidské dílo? Boží existence a Boží vůle vytvářejí prostor pro tvoji a moji víru. Doufání v Boha může vzniknout proto, poněvadž Bůh je a chce, aby zde byl jeho lid, který by on chránil. Zopakujme si, co jsme už četli: "Kolem Jeruzalema jsou hory, kolem svého lidu je Hospodin."

Tento lid - a to jsme také my - není chráněn před nepřítelem přirozenými překážkami - i kdyby to byly sebevyšší hory, sebelepší záruky či sliby - ne, nepohnutelnost Božího lidu je spojena s Kristovou věcí. Položme si v této souvislosti otázku, zda je v našich sborech pevná půda i pro bázlivé, zdeptané a jinak zdeformované lidi? Snad můžeme říci, že se v našem sboru alespoň o to snažíme s Boží pomocí.

II. Jde však také o věc "jež nám zde svěřena" - jde tedy také o nás. Když Hospodin je kolem svého lidu, tak by to ten jeho lid měl vědět, měl by to nějak prožít. Hospodinova přítomnost a ochrana proměňuje naši neosobní víru v důvěru.

Často se setkáváme s nářky, že ubývá členů církve. Jsou kazatelé, kteří s obavou přicházejí v neděli do sboru, někteří jsou na konci svých sil. Co je příčinou takového stavu? Ve vnějších okolnostech to není. Ještě v dobách první republiky byly církve i sbory součástí společenské struktury a kazatelé mohli na sborech pracovat bez obav. Neměli strach, co bude s církví. Tato sebejistota byla však ke zlému. Nebylo mnohdy jasné, co je sbor a co je jen křesťansky zabarvené společenství lidí. A najednou přišla doba, kdy začalo záležet na tom, jak věřím já osobně. A tu se projevila všechna ta bída. Byla tu již dříve, ale teď se odhalila.

Určitá pomoc je v tom, když si uvědomíme: jde o nás, o nás osobně. I když budoucnost křesťanství je věcí Boží, jsme přesto osobně zodpovědní za církve, za seniorát, ale především za vlastní sbor. Uvědomte si, moji milí, růst sboru začíná u každého s nás, u mne. V této souvislosti ocituji krátký odstaveček z poslední knížky prof. Jana Hellera Podvečerní děkování (mimochodem vřele doporučuji k přečtení): " Bůh udělal pro nás v Kristu vše, co bylo zapotřebí a v Duchu sv. na nás pracuje stále. Jsme v Božích rukou. Nemusíme si tedy stále znovu měřit svou "duchovní teplotu" a zkoumat, zdali jsme dostatečně vřelí a zbožní. Stačí prostě přijímat, co On dává a dávat, co bere. A poděkovat za vše v naději, že i to, co se nám nelíbí a co nás někdy i drtí, může nám On ve svůj čas obrátit k dobrému." - konec citátu. Z toho vyplývá, že osobní jistota v Bohu neznamena, že se nám nemůže nic stát. Biblicky viděno, máme počítat s těžkostmi a bolestmi, ale máme počítat i s tím, že Pán Ježíš nás nenechá bez pomoci. A i na tomto místě se nabízí citace z jiné knížky: "... V

těžkostech, bolestech a zármutku se nám často nedostává trpělivosti. Ovšem trpělivost neznamená otupělost, pasivitu a pokoru bez vůle, nýbrž přání ochotně - i když je to těžké - nést břemeno, které na nás bylo vloženo - a je-li ochota a přání, Bůh dá i sílu - "Ti, kteří doufají v Hospodina, jsou jeho Sion."

III. Ve sboru jde také o druhé lidi. "Hlas svého evangelium k všem vyslati rač národům" Tyto národy - i náš národ - to jsou ti druzí, kvůli nimž jsme tady. Žalm 125. to vyjadřuje modlitbou: "Hospodine, prokaž dobro dobrým." V novozákonním pohledu bychom sem mohli zařadit touhu, aby všichni došli spásy.

Ne všichni jsme schopni přijmout každého člověka, ale sbor, je-li napojen na Krista, by se měl o to alespoň pokusit. Znáte všichni příběh o těch čtyřech, kteří nesli ochrnutého k Ježíši a dostali se k němu navzdory všem překážkám? Položme si teď jeden každý otázku: koho já takto nesu k Ježíši?

IV. A jsme u posledního bodu, oč jde v křesťanském sboru - jde o pokoj - Žalm 125. končí větičkou: "Pokoj přijdiž na Izraele."

Jak vzácné je to slovo: POKOJ - je kvalitativně o mnoho výše než slovo MÍR. Alespoň to tak chápu, protože pokud nemám pokoj v srdci, těžko mohu přispět ke kvalitnímu míru. V dnešním požehnání na závěr bohoslužeb zazní: ... buďte jednomyslní, pokojní a Bůh lásky a pokoje bude s vámi. Pro toto zaslíbení stojí za to usilovat o pokoj. A víte, v kolika souvislostech je toto slovo v Bibli použito? Nevíte - já jsem to také nevěděla, dokud jsem si to nespočetala v Biblické konkordanci: 217 krát.

Z toho všeho, co jsme se pokusili vyčíst z dnešních textů je zřejmé, že máme co dělat do konce našich dnů. Ale také víme, že pod tím vším neklesneme, protože máme o koho se opřít. To je úžasná radost a jistota. Amen.

STARŠOVSTVO

Zápis ze zářijové schůze staršovstva

1) Na schůzi staršovstva se dostavil Kamil Skuhra, který informoval, že spolu s Adélou Pospíšilovou se ujmou vedení dětského turistického oddílu (pro děti od 5 do 12 let). Plánují, že uskuteční několikrát ročně jednodenní, případně víkendový výlet, na který budou zvány i děti, které byly na táboře a děti z vietnamského sboru. První výlet se uskuteční 7.10. do Koněprus.

T. Bedrník upozornil, že všichni, kdo ve sboru pracují s dětmi, by měli dostat písemné pověření, že jsou dobrovolníci, aby byli kryti pojistnou smlouvou - přinese text smlouvy, která se používá v jiných organizacích.

2) Staršovstvo odsouhlasilo pokladní zprávy za květen, červen a červenec.

Byly odeslány následující účelové sbírky: Jeronýmova jednota - Kč 5.000, Diakonie - Kč 4.637, Solidarita - 5.775.

3) Br. kurátor informoval, že bude provedena rekonstrukce zabezpečovacího zařízení - budou vyměněna všechna čidla i centrála. Vnější čidla budou nainstalována tak, aby se omezily plané poplachy. Fakturu za rekonstrukci - Kč 177.000 - proplatí Městská část Praha 4.

Po rekonstrukci budou nově přiděleny kódy a klíče od kostela.

4) Byla vyměněna svítidla v kostele a v apsidě - výdaje Kč 71.000 - budou kryty z daru, který jsme na tento účel dostali.

5) Byl zakoupen koberec do kostela. Část již byla položena, zbytek bude položen po 18.9.

Staršovstvo souhlasí s návrhem, aby rohožky v předsíni byly nahrazeny pruhem zátěžového koberce.

6) Došla celková faktura na opravu střechy - Kč 199.000. Vzhledem k tomu, že byl použit slabší plech, než fakturován, bude tato částka snížena. Je třeba zohlednit též částku za prodanou část původní krytiny - s dodavatelem projedná br. kurátor a D. Bruncko.

7) Po poradě s odborníky se nebude provádět oprava kreseb na stropu kostela.

8) Staršovstvo děkuje všem, kdo zastupovali bratra faráře po dobu jeho dovolené: J. Žilková, P. Novotný, J. Dus, P. Řičan, O. Halama, R. Nývltová.

9) 22.10. se koná presbyterní konference,

11.11. konvent. Na konventu budou projednány návrhy na změny církevního zřízení - ke změnám se máme vyjádřit do 10.10. - tato otázka bude hlavní náplní říjnové schůze staršovstva.

10) Sestra Věra Jelínková se nabídla, že navštíví školy, spadající do oblasti našeho sboru a pozve děti na biblickou výchovu. Bratr farář předal sestře Jelínkové pověření k této činnosti a napsal pozvánku, která bude zájemcům rozdána. Setkání nad Biblí se budou konat každou středu od 16 hodin v apsidě.

11) Marie Jelínková a Pavel Měska budou každý druhý víkend v měsíci organizovat sportovní akci pro mládež.

12) Ve vedení dorostu se budou střídat Kateřina a Marie Zvánovcovy, David Slabý, Alžběta Pincová, Kristýna Šedivá.

13) Vzhledem k odjezdu Katky Holé do ciziny, se bude o sborovou knihovnu starat Marie Zvánovcová (počítá s pomocí někoho dalšího z řad mládeže).

14) T. Bedrník informuje, že ohlédnutí za tábory se uskuteční v neděli 5.11. po bohoslužbách. Vzhledem k tomu, že při této akci má být provedena i divadelní hra Tři veteráni (kterou Branická kočovná divadelní společnost předváděla během putování v okolí Malejovic), žádá o svolení, aby 5. 11. byla nainstalována v kostele část podia, která bude odpoledne rozebrána a uskladněna v kostele až do doby přípravy vánoční hry.

15) T. Bedrník navrhuje, aby na zahradě kostela byl instalován stojan na jízdní kola, aby se tak zamezilo ukládání kol v malé presbyterně, kde jsou během bohoslužeb malé děti. Staršovstvo žádá, aby byl předložen konkrétní návrh (s rozpočtem) na stojan, případně tyč připevněnou k okenní mříži malé místnosti.

16) V říjnu jsme očekáváni v Dittersdorfu. J. Holý dojedná přesný termín návštěvy.

17) Požádáme M. Bedrníkovou o aktualizaci sborové lékárničky.

18) Na příští schůzi staršovstva budou pozváni vedoucí letních táborů.

SBOROVÁ DOVOLENÁ

Sborová dovolená Herlíkovice 2006

Letošní (v pořadí již sedmá) sborová dovolená se konala (již podruhé) v rekreačním středisku ČCE v Herlíkovicích-Strážném od soboty 19. srpna do soboty 26. srpna (čili týden). Zúčastnilo se jí cca 50 lidí, většinou členů našeho sboru a jejich příbuzných. Kromě nás tam byl pouze mladý manželský pár ze Zlína (členové Apoštolské církve). Zastoupeny byly všechny věkové kategorie. Tradičně výbornou organizaci celé dovolené zajistila sestra Zdeňka Kučerová a organizaci programů sestra Rút Nývltová.

Ubytování jsme byli ve třech vzájemně blízkých budovách: Horský dům (tam byla i recepce, jídelna a společenská místnost), Vilka a Vokurka. Ke středisku patří i blízký evangelický kostelík a chalupa Kuncárna. Herlíkovice je bývalá obec, nyní rozdělená mezi obce Strážné a Vrchlabí. Herlíkovice-Strážné jsou především rekreační oblast (stálých obyvatel je málo). Nachází se ve výšce cca 800 m n.m na jednom z úbočí podél Labe, zhruba v třetině cesty mezi Vrchlabím a Špindlerovým Mlýnem. V létě nabízí krásné pěší i cyklistické túry všemi směry, v zimě hojně lyžařské vyžití (množství sjezdovek, vleků a lanovek). Leží v III. zóně KRNApu.

Počasí bylo spíše aprílové. Na své si tak přišli houbaři, borůvkáři, milovníci společenských her, návštěvníci muzeí a obchodů, ale i turisté a dokonce i cykloturisté. V okolí střediska je několik dětských hřišť, a tak bylo spokojeno i cca 10 zúčastněných dětí.

V neděli jsme uspořádali v kostelíku bohoslužebné shromáždění, které připravila sestra Rút Nývltová. Měla pěkné kázání na slova 121. žalmu ("horského" - pozdvihuji oči svých k horám, odkudž by mi přišla pomoc...). Každé ráno od pondělí do soboty zahájil den společným zamyšlením na téma "vděčnost" bratr Jaro Krivohlavý. Přitom nechybělo biblické slovo a společné písně. Toto téma, dle mého názoru, skvěle vystihovalo ráz celé dovolené - vnímal jsem ji jako Boží dar. Každý večer od neděle do pátku byl program. Zájem i nabídka byly tak velké, že častokrát bylo více programů na jeden večer. V neděli program O chvalách (T.Bedrník, M.Mazný), v pondělí Zážitky zdravotní sestry z období válečného a těsně po válce (M. Hrbková) a Holocaust v literatuře (J. Holý), v úterý Historie české Bible (L. Žilka) a O nebezpečí okultismu (J. Zvánovcová), středa Zážitky ze Španělska (O.+J. Kalendovi), Historie střediska ČCE v Herlíkovicích (R. Nývltová) a Svědectví faráře z Vrchlabí (P. Chlápek), čtvrtek O autoritě (K. Mazná), pátek Zázraky letošních prázdnin (R. Černá), Kam příště na sborovou dovolenou (Z. Kučerová) a O léčivých bylinách (J. Pecharová).

Každý den po večeri měla připravené krásné programy s písničkami pro děti Miriam Žilková za hudební výpomoci duha Bedrník-Mazný. Výsledkem těchto programů byly mj. zpěvníčky, které si děti vyrobily a odvezly. Během dne i večer se dětem rovněž báječně věnovala sestra Věra Jelínková, která s nimi též nacvičila divadelní hru O šípkové Růžence, kterou děti předvedly před posledním večerním programem a hrály ji ještě po návratu z dovolené.

Po celou dobu nám byl k službám personál - byl nepočtený a o to měl s námi více práce. Jídlo bylo velmi dobré.

Před odjezdem do Prahy jsme využili pozvání bratra Petra Chláпка, faráře sboru ČCE ve Vrchlabí, a navštívili jsme tamní modlitebnu.

Modlitebna ve Vrchlabí byla založena v roce 1900 německými evangelíky. Byla postavena v gotickém slohu s německou důkladností. Ačkoliv později zamýšleli postavit namísto ní poměrně honosný kostel, tento záměr zrealizován nebyl, a tak modlitebna slouží dodnes. Čeští evangelíci

převzali správu sboru a kostela v roce 1945. V letech 1948-1983 zde působil jako farář bratr Josef Kovář, který bydlí v tomto sborovém domě dodnes (byť zde má i současný farář). V letech 1983-1989 byl sbor administrován a od roku 1989 do nedávné minulosti působil ve sboru jako kazatel br. Jaromír Strádal. Nyní je farářem již jmenovaný br. Petr Chlápek.

Prohlídka sborových prostor i rozhovor s bratrem farářem byly velice zajímavé - ale to už by bylo na další článek.

A na závěr? **Vděčnost.** Všem výše jmenovaným i nejmenovaným za jejich práci pro druhé i za milou společnost. A Pánu Bohu za krásnou dovolenou.

Michal Mazný

Vděčnost každé ráno

Na sborové dovolené bránického sboru 21. - 26.8.2006 v Herlíkovicích začínal každý den raním ztišením. Jeho téma stanovené pro celý týden bylo jednoznačné. Byla jím vděčnost v našem životě.

Nejprve jsme si zopakovali to, co se tolikrát v bibli čte: jak si izraelský lid neustále připomínal dar, kterým mu bylo vyvedení celého národa z egyptského otroctví. Jak byli za to vděční! Zastavili jsme se i nad jedním významem starozákonních obětí. Bratr Holý nám připomněl, že v starší češtině obětovat znamenalo s radostí dát někomu něco dobrého. A oběti byly ve Starém zákoně též projevem vděčnosti. Způsobů, jak projevit vděčnost najdeme v bibli však více. Patří mezi ně i různé chvalozpěvy, žalmy a modlitby.

Co je v pozadí vděčnosti? Jádrem biblického pojetí vděčnosti je v biblické zvěsti o dobru. Bible nedefinuje dobro tak, jak jsme zvyklí z řeckého způsobu vědeckého myšlení. Bible rovnou říká, že Bůh je dobro i dobrotá. Dobro je samou Boží podstatou. Augustin to podtrhl a prohlásil dokonce, že dobro neexistuje mimo Boha, že člověk nemůže poznat dobro mimo Boha, a že dobré je to, co chce Bůh. A co má za této situace dělat člověk? Ten může za prokázané dobro přicházející z tohoto pramene dárci různým způsobem děkovat. To nám říká mimo jiné i 118 žalm v prvním verši: "Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné."

Zamýšleli jsme se nad tím, že projevy díky jsou a mají být vstupní částí našich modliteb. I zde jsme si připomněli 4. verš z žalmu 100: "Vstupte do jeho bran s díkyvzdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem. Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jménu." Odtud je jen krok k jiné formě vděčnosti: zpěvu. I o tom mluví žalm 117: "Chvalte Hospodina všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem". Žalmista pak dodává "Budou zpívat o Hospodinových cestách, neboť sláva Hospodinova je velká (138,5).

Učili jsme se i zamýšlet nad dary, které každý den dostáváme. Vyzkoušeli jsme si metodu, která se v angličtině jmenuje "counting blessings" - počítání dober (doslova požehnání). Jde v ní o to večer si zavzpomínat na to, co v právě končícím dni bylo pro nás dobrým darem. Takovéto "dary tohoto dne" si nejen připomenout, ale i napsat. Po té se nad tím, co jsme zapsali, zamýšlet a radovat se z toho.

Připomněli jsme si i metodu zvanou NAIKAN. Ta zdokonaluje výše uvedenou metodu a to tím, že nejprve vypočítává to, co mi kdo udělal dobrého, po té to, co já jsem v daný den druhým lidem udělal dobrého. Nakonec vede k soustředění se na to, co jsem komu udělal a dobré to nebylo.

U těchto cvičení, které si každý mohl zkusit "na vlastní kůži", jsme si uváděli i výsledky psychologických pokusů, které prokazovaly velice pozitivní vliv takovýchto postupů na náš duševní

i fysický zdravotní stav.

Snažili jsme se zamýšlet se i nad našimi vzájemnými vztahy a projevy vděčností v mezilidském styku. Jeden člověk může dát druhému dar - a různé druhy darů jsme si pěkně připomínali a vypočítávali. V odpověď na tento dar může, ba má obdarovaný poděkovat. Hovořili jsme o vděčnosti a nevděčnosti v takovýchto situacích, o daru pravém a upřímném a o daru neupřímném - vypočítavém.

Nakonec jsme se dostali k novozákonnímu pojetí vděčnosti. Vyšli jsme z Matoušova evangelia (25, 31 - 46) - připomenutí toho, co je podstatné a rozhodující při hodnocení kvality našeho života: nejen to, co povídáme, co zpíváme atp., ale v prvé řadě to, jak žijeme a co děláme. I tak by měla vypadat naše "oběť chval" (Žid. 13, 15).

Každé ráno začínalo a končilo písní z Dodatku k našemu zpěvníku. Radovali jsme se z toho, že máme v našich zpěvnících tolik různých písní vděčnosti - a s radostí jsme si je zpívali. Ranní pobožnost končila vždy modlitbou "Otče náš".

Díky za možnosti, které nám tak byly dány.

Jaro Křivohlavý

"Vděčnost"

Slovo, které během letošní sborové dovolené zaznívalo v mnoha variantách. Byla to jen náhoda, že téma vděčnosti se ozývalo nejen každé ráno, ale i večer v programech o chválách nebo o zázracích prožitých okamžiků?

Slova "sečti dary, které Bůh ti dal" ze staré písně, kterou jsme si připomněli v ranním programu, zaplnila mou mysl a ještě dnes přehlušují vše negativní, co přichází po návratu do všedních dnů.

R.Č

O autoritě

Tento program zazněl letos na sborové dovolené a byla jsem požádána, abych ho upravila pro Bránu.

Proč jsem si zvolila právě toto téma? Z několika důvodů. Za prvé mnoho lidí v církvi má s autoritami problém, někteří kvůli tomu i odcházejí z církve. Autorita je bohužel i zneužívána (na toto téma vyšel článek v Životě víry 2006, číslo 7-8, str. 27-29). V našem národě je pokřivený pohled na autority - dost často platí, že co šéf (učitel, vedoucí), to blbec. Lidé v našem národě s oblibou reptají na autority a jsou vůči nim preventivně ve vzdoru. A to není dobrý postoj. Ostatně, kdo co zasévá (vzdor, lacinou kritiku), to také sklídí. (*Nemylte se, Bůh nebude oklamán; nebo cožkoli rozsíval by člověk, toť bude i žítí.* Ga 6,7)

Ráda bych se s vámi tedy podívala na to, jak se na autoritu dívá Bible.

Autoritu v Bibli si rozdělme na dvě: přímou a delegovanou.

a) Autorita přímá - Boží (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo chodí po jeho cestách!*)

Ž 128,1)

Pokud jsme křesťané, máme poslouchat Boha. To je celkem neoddiskutovatelné. Bůh nám říká různými způsoby, co máme dělat. Skrze Boží slovo - Bibli - třeba desatero; ale pozor, nejsme pod zákonem, ale pod milostí (Ř 6,14). Naše spasení není z dodržování předpisů, ale z milosti Boží. Zároveň platí ale i to, že víra bez skutků je mrtvá (Jk 2,14-26).

Dále k nám Bůh mluví přímo, vede nás svým Duchem svatým (*Ti, kdo se nechají vést Duchem Božím, jsou synové Boží* Ř 8,14). V konkrétních situacích. Protože v Bibli se nepíše, jestli má Marie Vomáčková vést nedělnku, nebo jestli mám dnes jít za babičkou do nemocnice, nebo chystat program na dorost.

U autority Boží mají končit naše představy, naše plány, a máme se podřizovat vůli Páně. Ten nejlépe ví, co je teď nejvíc potřeba a na co mám a k čemu mě chce Bůh použít. Sebelepší (zbožnější) služba bez Božího požehnání je na nic.

b) Autorita delegovaná

1.) **světská** - vládcové země a páni (šéfové) (Ř 13,1- 7 /ovšem existuje i pronásledování církve, politicky nevyhovujících/; Ko 3, 22- 4,1; 1Pt 2,11-17)

V Bibli máme psáno, že máme poslouchat i světské autority. Je dobré k nim zachovávat úctu. Dodržovat zákony, nařízení. I když se nám zdají zbytečná nebo otravná, hloupá. Máme je respektovat do té míry, dokud nejdou proti Bohu, proti Bibli. (*Je lépe poslouchat Boha, než lidi.* Sk 4,19; Sk 5,29)

2.) **rodinná** - muž hlavou ženy; rodiče autoritou dětem (Ko 3,18-21)

K tomu mám jen pár citátů z Bible; samo o sobě by to vydalo na celý program. Ale i zde platí Sk 4,19 - hlavně kdyby nám partner přikazoval něco v rozporu s Bibli. (*Synu můj, poslouchej otčovo kárání a matčíným poučováním neopovrhuj.* Př 1,8; *Cti otce svého i matku svou..., abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi....* 5M 5,16)

3.) **církevní** - faráři, starší, vedoucí, kmoťři (1Pt 5,1-7; Sk 14, 23; Sk 16,4-5)

I zde máme více poslouchat Boha. Máme je mít v úctě. Máme se za ně modlit! (1Tim 2,2) Nemáme proti nim reptat (jako Izrael na poušti proti Mojžíšovi).

Teď bych ráda nastínila ještě pár příběhů z Bible, které se našeho tématu týkají:

- Příběh o Saulovi a Davidovi (1S 24, 1-23; 26, 1-25; 2S 1, 1-16)

Saul byl Bohem pomazaný král. Pak zhřešil, nechtěl už Boha poslouchat. Nicméně zůstal autoritou. I pro Davida, který už byl tou dobou též pomazán za krále. David si netroufl (ne ze zbabělosti, ale z poslušnosti Bohu) na Saula vztáhnout ruku. A to i když ho Saul chtěl mockrát zabít. A dokonce David zabil toho, kdo zabil Saula.

- Příběh o Mojžíšovi a jeho sourozencích (4M 12)

Mojžíš byl Bohem ustanovená autorita nad Izraelem. Jeho dva starší sourozenci (v rodině by měli být autoritou oni Mojžíšovi) Áron a Miriam proti němu reptali, napomínali ho kvůli tomu, že si vzal ženu Kúšanku. Mojžíš nechal svoji obhajobu na Hospodinu. A Hospodin ho skutečně obhájil. Miriam pak měla týden malomocenství jako trest. A týden kvůli ní nemohl Izrael postupovat vpřed (reptání zdržuje celé společenství v růstu).

- Příběh o Samuelovi a Élím (1S 3)

V tomto příběhu Bůh postavil Samuela pod zavrženou autoritu a ještě mu to prorocky oznámil. Ale přesto Samuel u Élího ještě dlouho vyrůstal.

Pán Ježíš též respektoval autority (Fp 2,5-12)

Boží autoritu až na kříž (*Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.* Mt 26,39)

Delegované

- placení daní (Mt 22,15-22)

- odpověděl veleradě a podřídil se jí (Mt 26,62-64)

Ale více poslouchal Boha (třeba učení o sobotě Mt 12, 1-8)

- autorita těla Kristova - člověk si nemůže na vše přijít sám, být ve všem vyučen přímo od Boha. Proto má přijímat učení i od svých sourozenců v Kristu. Každému je zjeveno něco jiného. Nemusí všichni objevovat vše. A zároveň předávat dál to, co jsem přijal sám. V těle Kristově je nám On hlavou. Přes hlavu jdou všechny příkazy (povely) k jednotlivým částem těla.

S Kristovými učedníky se to má tak, že je dobré, když je každý poddán nějaké autoritě (velmi konkrétní) a sám je zároveň autoritou někomu jinému. Jinými slovy, každý by měl mít svého Pavla i Timotea. Zatím jsme si spíše povídali o té roli Timotea a teď bychom přešli k Pavlovi.

Být sám někomu autoritou (1Tim 4,12 - 5,25)

- být sám podřízen autoritě někoho dalšího (farář, starší, vedoucí skupinky, kmotr, adoptivní kmotr, atp.)

- musí zůstat v obecnství s Pánem Ježíšem (modlitby, čtení Písma, chvály, život v Duchu svatém)

- zapřít sám sebe (L 9,23) - reprezentovat Boha

- autoritu dává Bůh, člověk si ji nemá brát sám. Je k tomu obvykle veden. Nemá se sám ustanovovat. Podléhá to také většinou hlasování lidí, což může být i kontrola našeho vnímání vedení.

- nemá se sám obhajovat (např. Mojžíš v Nu 12, nebo David třeba nechal na Bohu svůj nástup na trůn - a to trvalo několik let 2S 5,1- 4) (...*vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš.* Jk 1,20)

- má být tichý a pokorný, posvěcený

- k autoritě patří neoddělitelně služba

- člověk v postavení autority má být služebníkem všech, nikoli nad nimi vládnout (J 13,12-15)

- musí sám sebe budovat, protože ovlivňuje ostatní

- čím větší autorita, tím možná tvrdší výchova od Boha (Žd 12,1-13)

Další požadavky např. na starší sboru a jáhny dle 1Tim 3,1-13.

Záleží tedy na nás, jestli přijmeme autority, které v církvi, ve sboru máme, a to i s chybami.

(čerpáno z knihy K. E. Hagin - "Duchovní autorita" a z programů na letošní křesťanské konferenci v Praze)

Klára Mazná

A sborová dovolená v příštím roce?

Už se připravuje v Novohradských horách. Zatím je objednané místo pobytu:

klášter sv. Petra a Pavla v **Nových Hradech - termín od 18. do 25. srpna 2007.**

Zdena Kučerová

DALŠÍ OZNÁMENÍ

Turisté!

připravte si dobré boty na první výlet po prázdninách:

V neděli 24. 9. půjdeme po bohoslužbách na kratší houbařský výlet. Pojedeme vlakem z Braníka ve 12,32 hod. do Měchenic a odtamtud pěšky po modré značce do Černošic. Je to necelých 10 km. Zpátky se budeme vracet vlakem do Prahy na Smíchov (nebo Hlavní nádraží) mezi 16. a 17. hod. (vlaky jedou každou půl hodinu). Doporučuji s sebou papírový sáček nebo plátěný pytlík na houby.

Lenka

Svatební oznámení

Naše duše s touhou vzhlíží k Hospodinu, on je naše pomoc, náš štít. Z něho se raduje naše srdce, my doufáme v jeho svaté jméno. Tvoje milosrdenství buď, Hospodine, s námi; na tebe s důvěrou čekáme!

Žalm 33, 20-22

Jakub Čierný a Jitka Padruňková

s radostí oznamují, že se vezmou dne 23.9.2006 v 11 hodin v kostele sv. Martina ve zdi (Martinská 8, Praha 8).

Srdečně Vás zveme také na party, která se bude konat od 16 hodin na zahradě kostela sv. Františka z Assisi, U Habrovky 2, Praha 4.

Příprava katechumenů

Začíná příprava katechumenů:

- každou neděli po bohoslužbách -

Kdo se rozhodl pro křest, může se k nám připojit.

Pozvání k nedělním ranním chvalám

Kdo se chce připojit ke zpěvu chval, přijďte každou neděli kromě rodinné neděle před bohoslužbami v 8,25 do apsidy

Evangelický kostel na Jižním Městě

Spořilovský sbor ČCE informuje, že 7. - 8. října 2006 bude slavnostně otevřen evangelický kostel v Jižním Městě.

Sborový dům Milíče z Kroměříže Praha - Jižní Město / Chodov

Sjezd (nejen) evangelické mládeže

SJEZD (NEJEN) EVANGELICKÉ MLÁDEŽE

Havlíčkův Brod,

29. září až 1. října 2006

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)